

Mál nr. 73/2016
M og
vátryggingafélagið V v. ábyrgðartryggingar sveitarfélagsins Á.

Maður meiddist þegar hann stakk sér til sund í sundlaug 13.7.2015.

Gögn.

1. Málskot móttengið 8.3.2016 ásamt fylgiskjöllum 1-8
2. Bréf V dags. 23.3.2016.

Málsatvik.

M meiddist þegar hann stakk sér til sunds í sundlaug sem Á rekur. Í gögnum málsins kemur fram að M hafði tekið eftir skilti við norðurenda laugarinnar um að dýpi laugarinnar væri 1.2 metrar og dýfingar bannaðar. Taldi M að þarna væri grynri endi laugarinnar og gekk meðfram lauginni að suðurenda þar sem stökkbretti eru staðsett og taldi óhætt að stinga sér þar til sunds og skall harkalega með höfuðið í botn laugarinnar og slasaðist. M krefst bóta úr ábyrgðartryggingu Á hjá V og segir að upplýsingar og myndir sem V byggir á séu í ósamræmi við myndir sem hafi verið teknar af aðstöðu við laugina þegar M varð fyrir slysinu. M vísar til 12. gr. reglugerðar nr. 814/2010 um hollustuhætti á sund- og baðstöðum og telur að Á hafi vanrækt þær skyldur sem þar er kveðið á um. M segir að skilti við laugarbarminn hafi ekki verið þannig að M gæti ályktað að varhugavert væri að stinga sér til sund hvar sem væri í lauginni. Í lögregluskýrslu kemur fram að M segist ekki hafa skilið skiltin sem voru á íslensku um dýpt laugarinnar. V hafnar bótaskyldu og segir ekki sýnt fram á skaðabótaskyldu Á eða Á ekki uppfyllt skyldur sínar skv. ofangreindri reglugerð. V segir að skilti um bann við dýfingum og dýpt laugar blasi við sundgestum á leið frá búningsklefa eða heitum pottum ofan í laugina. Þá sé bannmerki við dýfingum teikning og skipti ekki máli hvaða tungumál fólk tali í því sambandi. Þá hafnar V því að aðstæðum við sundlaugina sé ábótavant.

Álit.

Við laugarbarm sundlaugarinnar eru skilti sem banna dýfingar. Auk þess er tekið fram hver dýpt hennar er. Skiltið sem vísar til banns við dýfingum er af einstaklingi sem er að stinga sér til sunds og yfirstrikað, sem vísar til banns við dýfingum. Fram kemur í málskoti að M sá skilti með banni við dýfingum, þar sem einnig er tekið fram hversu djúp laugin er, en tók þá ákvörðun engu að síður að stinga sér til sunds. Slysi M verður því ekki rakið til vanbúnaðar að ræða í sundlauginni varðandi varúðar- og/eða bannmerkingar við dýfingum. Af hálfu M hefur ekki verið sýnt fram á að Á beri sök á slysi M eða einhver sem Á ber ábyrgð á. M á því ekki rétt á bótum úr frjálsri ábyrgðartryggingu Á hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu Á hjá V.

Reykjavík 10.5.2016

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.